

СЛУЖБЕН ВЕСНИК НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

Број 45 Год. LXVI Четврток, 1 април 2010

Цена на овој број е 190 денари

www.slvesnik.com.mk

contact@slvesnik.com.mk

СОДРЖИНА

	Стр.		Стр.
847. Решение за утврдување престанок на функцијата Државен правобранител во Државното правобранителство на Република Македонија за подрачјето на Прилеп.....	2	853. Решение за стапување во примена на востановен катастар на недвижности..	10
848. Одлука на Уставниот суд на Република Македонија, У.бр. 117/2009 од 17 март 2010 година.....	2	854. Решение за стапување во примена на востановен катастар на недвижности..	10
849. Одлука на Уставниот суд на Република Македонија, У.бр. 42/2008 и У.бр. 77/2008 од 24 март 2010 година.....	3	855. Решение за конверзија на податоците од катастар на земјиште во катастар на недвижности.....	10
850. Решение на Уставниот суд на Република Македонија, У.бр. 42/2008/1 и У.бр. 77/2008/1 од 24 март 2010 година	8	856. Решение за стапување во примена на востановен катастар на недвижности..	11
851. Оглас за избор на судии на Судскиот совет на Република Македонија.....	9	857. Решение за стапување во примена на востановен катастар на недвижности..	11
852. Решение за стапување во примена на востановен катастар на недвижности..	10	858. Решение за конверзија на податоците од катастар на земјиште во катастар на недвижности.....	11
		859. Правилник за внатрешно работење на јавните обвинителства.....	11
		Огласен дел.....	1-60

ВЛАДА НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА**847.**

Врз основа на член 23 став 1 алинеја 3 и став 2 од Законот за државното правобранителство („Службен весник на Република Македонија“ бр. 87/2007), Владата на Република Македонија, на седницата одржана на 16 март 2010 година, донесе

РЕШЕНИЕ**ЗА УТВРДУВАЊЕ ПРЕСТАНОК НА ФУНКЦИЈАТА ДРЖАВЕН ПРАВОБРАНИТЕЛ ВО ДРЖАВНОТО ПРАВОБРАНИТЕЛСТВО НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА ЗА ПОДРАЧЈЕТО НА ПРИЛЕП**

1. На Стеван Трајкоски му се утврдува престанок на функцијата државен правобранител во Државното правобранителство на Република Македонија за подрачјето на Прилеп, поради исполнување на условите за стекнување на правото на старосна пензија, заклучно со 21 декември 2009 година.

2. Ова решение влегува во сила со денот на донесувањето, а ќе се објави во „Службен весник на Република Македонија“.

Бр. 22-1807/1
16 март 2010 година
Скопје

Заменик на претседателот
на Владата на Република
Македонија,
м-р **Владимир Пешевски**, с.р.

УСТАВЕН СУД НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА
848.

Уставниот суд на Република Македонија, врз основа на членовите 110 и 112 од Уставот на Република Македонија и член 70 од Деловникот на Уставниот суд на Република Македонија („Службен весник на Република Македонија“ бр. 70/1992) на седницата одржана на 17 март 2010 година, донесе

ОДЛУКА

1. СЕ УКИНУВА член 26 став 1 алинеја 4 од Законот за енергетика („Службен весник на Република Македонија“ бр. 63/2006, 36/2007 и 106/2008).

2. Оваа одлука произведува правно дејство од денот на објавувањето во „Службен весник на Република Македонија“.

3. Уставниот суд на Република Македонија по повод поднесена иницијатива од Стамен Филипов од Скопје со Решение У.бр.117/2009 од 23 декември 2009 година, поведе постапка за оценување на уставноста на одредбата означена во точката 1 од оваа одлука.

Постапката беше поведена затоа што пред Судот основано се постави прашањето за согласноста на оспорената одредба со Уставот.

4. Судот на седницата утврди дека во член 26 став 1 алинеја 4 од Законот за енергетика е предвидено дека за член на Регулаторната комисија за енергетика може да биде именувано лице, државјанин на Република Македонија, кое, меѓу другото, го исполнува и условот да не е осудувано за кривично дело за кое е предвидена казна затвор во времетраење од најмалку шест месеци.

5. Согласно членот 8 став 1 алинеи 1, 3 и 4 од Уставот, темелни вредности на уставниот поредок на Република Македонија се основните слободи и права на човекот и граѓанинот признати во меѓународното право и утврдени со Уставот, владеењето на правото и поделбата на државната власт на законодавна, извршна и судска.

Согласно членот 9 од Уставот, граѓаните на Република Македонија се еднакви во слободите и правата независно од полот, расата, бојата на кожата, националното и социјалното потекло, политичкото и верското уверување, имотната и општествената положба. Граѓаните пред Уставот и законите се еднакви.

Со одредбата од членот 13 став 1 од Уставот е определено дека лицето обвинето за казниво дело ќе се смета за невино се додека неговата вина не биде утврдена со правосилна судска одлука.

Со членот 14 став 1 од Уставот е определено дека никој не може да биде казнет за дело кое пред да биде сторено не било утврдено со закон или со друг пропис како казниво дело и за кое не била предвидена казна.

Според членот 23 од Уставот, секој граѓанин има право да учествува во вршењето на јавни функции.

Според член 25 од Уставот, на секој граѓанин му се гарантира почитување и заштита на приватноста на неговиот личен и семеен живот, на достоинството и угледот.

Според членот 51 од Уставот, во Република Македонија законите мораат да бидат во согласност со Уставот, а сите други прописи со Уставот и со закон. Секој е должен да ги почитува Уставот и законите.

Според членот 54 став 1 од Уставот, слободите и правата на човекот и граѓанинот можат да се ограничат само во случаи утврдени со Уставот, а според став 3 на истиот член, ограничувањето на слободите и правата не може да биде дискриминаторско по основ на пол, раса, боја на кожа, јазик, вера, национално или социјално потекло, имотна или општествена положба.

Според член 1 од Законот за енергетика, со овој закон се уредуваат: целите на енергетската политика и начинот на нејзина реализација, енергетските дејности и начинот на регулирањето на енергетските дејности, изградбата на енергетските објекти, функционирањето на Регулаторната комисија за енергетика, пазарот на електрична енергија, пазарот на природен гас, пазарот на сурова нафта и нафтени деривати и пазарот на топлинска, односно геотермална енергија, условите за остварување на енергетска ефикасност и промоцијата на користењето на обновливите извори на енергија и други прашања од значење за енергетиката.

Според член 8 став 1 точка 13 од истиот закон Регулаторната комисија за енергетика на Република Македонија е независно регулаторно тело формирано да го регулира енергетскиот сектор.

Во Главата III од Законот со наслов „Регулаторна комисија за енергетика на Република Македонија“ е содржан членот 18 според кој работите кои се однесуваат на регулирањето на одделни прашања во вршењето на енергетските дејности определени со овој закон ги врши Регулаторната комисија за енергетика на Република Македонија (во натамошниот текст: Регулаторна комисија за енергетика).

Регулаторната комисија за енергетика е независна во своето работење и одлучување во рамките на надлежностите утврдени со овој закон.

Регулаторната комисија за енергетика има својство на правно лице.

Според член 19 од Законот Регулаторната комисија за енергетика ги има следните надлежности:

- го следи функционирањето на пазарот на енергија и предлага мерки за унапредување со цел да обезбеди недискриминација, ефективна конкуренција и ефикасно функционирање на пазарот,

- ги следи механизмите кои се применуваат за справување со загушувањето на капацитетите на електроенергетскиот систем и системот на природен гас во Република Македонија,

- се грижи за унапредување на заштитата на правата на корисниците на енергија,

- донесува прописи за формирање на цени на одделни видови на енергија и услуги во врска со вршењето на регулираните енергетски дејности,

- пропишува тарифни системи за одделни видови енергија,

- донесува одлуки за цени на одделни видови енергија, во согласност со прописите за формирање на цени на одделни видови на енергија и услуги во врска со вршењето на регулираните енергетски дејности,

- издава, менува, одзема и го следи извршувањето на лиценците за вршење одделни дејности од областа на енергетиката,

- учествува во разрешување или разрешува спорови кои настанале меѓу учесниците на пазарот на енергија, вклучително и прекуграничните спорови,

- соработува со надлежните државни органи, органите на единиците на локалната самоуправа, трговските друштва вршители на енергетски дејности, корисниците на енергија и други организации и институции,

- доставува предлог до надлежните органи за преземање на мерки во согласност со нивната надлежност и во постапка пропишана со закон кон субјектите кои дејноста ја вршат спротивно на овој закон,

- покренува иницијативи и предлага донесување на нови и изменување на постојните закони од областа на енергетиката и други прописи,

- учествува во соодветни регионални и меѓународни организации и соработува со други регулаторни тела со цел да придонесе кон развојот на регионалните пазари на енергија,

- донесува статут, деловник и други интерни акти за својата работа и

- врши други работи во согласност со овој и друг закон“.

Од анализата на наведените уставни и законски одредби како и од содржината на оспорениот член 26 став 1 alineja 4 од Законот за енергетика, Судот утврди дека во конкретниот случај станува збор за ограничување на правата на граѓаните како последица од осуда за кривично дело кое настапува по сила на закон.

При оценување на уставноста на оспорениот дел од законската одредба основен критериум е постоењето на двата принципи на казено-правниот однос утврдени во членовите 13 став 1 и 14 став 1 од Уставот, а тоа се прво, дека казната може да се изрече само со судска

одлука и второ, дека за извршено казниво дело на сторителот може да му се изрече казна што како таква е утврдена со закон или друг пропис. Со други зборови, тоа значи дека согласно наведените уставни одредби казено-правниот однос се исцрпува на релацијата казниво дело и судски изречената казна за сторителот и дека натамошни последици од неговото извршување односно од осудата за тоа дело кои се состојат во ограничување на правата на граѓаните не се допуштени, освен ако тоа не е изрично утврдено со Уставот.

Притоа, ако се има во вид фактот дека со оспорениот дел од законската одредба се врши ограничување на правото за член на Регулаторна комисија за енергетика да биде именувано лице кое било осудувано за кривично дело за кое е предвидена казна затвор од најмалку шест месеци, според Судот, ова ограничување не е последица што произлегува од извршувањето на изречената кривична санкција, односно казна, туку претставува дополнителна последица што граѓаните ја трпат по основ на осудуваноста, а која настапува по сила на закон.

Со оглед на тоа што во случајов произлегува дека со оспорениот дел од законската одредба, по сила на законот, а не како казна (забрана) што ја изрекува судот во рамките на видовите на кривичните санкции, лицето не може да врши одредена работа односно да биде именуван за член на Регулаторна комисија за енергетика, Судот оцени дека оспорениот дел од член 26 од Законот за енергетика не е во согласност со напред наведените одредби од Уставот.

6. Врз основа на изнесеното Судот одлучи како во точка 1 од оваа одлука.

7. Оваа одлука Судот ја донесе со мнозинство гласови во состав од претседателот на Судот д-р Трендафил Ивановски и судиите д-р Наташа Габер-Дамјановска, Исмаил Дарлишта, Лилјана Ингилизова-Ристова, Вера Маркова, Бранко Наумоски, Игор Спировски, д-р Гзиме Старова и д-р Зоран Сулејманов.

У.бр.117/2009
17 март 2010 година
Скопје

Претседател
на Уставниот суд на Република
Македонија,
д-р **Трендафил Ивановски**, с.р.

849.

Уставниот суд на Република Македонија, врз основа на членовите 110 и 112 од Уставот на Република Македонија и член 70 од Деловникот на Уставниот суд на Република Македонија („Службен весник на Република Македонија“ бр.70/1992), на седницата одржана на 24 март 2010 година, донесе

ОДЛУКА

1. СЕ УКИНУВААТ член 2 став 1 во делот: „до делот на влегување во сила на овој закон“, член 8 во делот: „и го објавува во „Службен весник на Република Македонија“, член 13 и член 34 од Законот за определување дополнителен услов за вршење јавна функција („Службен весник на Република Македонија“ бр. 14/2008 и 64/2009).

2. СЕ СТАВА НАДВОР ОД СИЛА Решението за запирање на извршувањето на поединечните акти или дејствија преземени врз основа на оспорените одредби означени во точка 1 од оваа одлука.

3. Оваа одлука произведува правно дејство од денот на објавувањето во "Службен весник на Република Македонија".

4. Уставниот суд на Република Македонија, по повод иницијативи поднесени од Јонче Цветковски од Скопје, Фондацијата „Институт отворено општество - Македонија" Скопје, Стамен Филипов од Скопје и адвокат Панче Докузов од Штип, со Решение У.бр. 42/2008 и У.бр.77/2008 од 27 јануари 2010 година, поведе постапка за оценување на уставноста на одредбите од Законот означен во точка 1 на оваа одлука, затоа што основано се постави прашањето за нивната согласност со Уставот.

5. Собранието на Република Македонија, како носител на оспорениот закон, на 2 март 2010 година достави до Уставниот суд на Република Македонија одговор на наводите од Решението за поведување на постапка за оценување на уставноста на оспорените одредби.

6. Судот на седницата утврди дека според член 2 став 1 од Законот за определување дополнителен услов за вршење јавна функција, лицето кандидат за носител или носител на јавна функција, кое во периодот од донесувањето на Декларацијата на Антифашистичкото собрание на народното ослободување на Македонија - АСНОМ за основните права на граѓанинот на Демократска Македонија на Првото заседание на АСНОМ на 2 август 1944 година до денот на влегувањето во сила на овој закон, не е евидентирано во досиејата на органите на државната безбедност на Република Македонија и цивилните и армиските органи на државната безбедност на СФРЈ како таен соработник или таен информатор при оперативно прибирање известувања и податоци (во натамошниот текст: информации) што биле предмет на обработка, чување и користење од органите на државната безбедност, во облик на автоматизирани или рачни збирки на податоци и досиеја, оформени и водени за одредени лица, со кои се кршени или ограничувани основните права и слободи на граѓаните од политички или идеолошки причини, го исполнува дополнителниот услов за кандидирање или за вршење јавна функција.

Според член 8 од истиот закон, Комисијата по службена должност, веднаш и без расправа, со решение го утврдува неподнесувањето на писмената изјава на лицето кандидат за носител на јавна функција или носител на јавна функција и го објавува во "Службен весник на Република Македонија".

Согласно член 13 од овој закон, Комисијата веднаш по завршувањето на постапката за верификација на фактите пред Комисијата, односно доколку е поведена постапка пред надлежен суд по правосилноста на судската одлука го објавува името, татковото име и презимето на лицето кое соработувало со органите на државната безбедност во "Службен весник на Република Македонија".

Според член 34 став 1 од Законот, политички партии можат да предвидат дополнителен услов, во смисла на овој закон, за кандидатите за носители или носители на партиски функции членови на органи и за вработените во стручните служби во своите основачки и програмски акти. Според став 2 на овој член, здруженија на граѓани и фондации можат да предвидат дополнителен услов, во смисла на овој закон, за кандидатите за носители или носители на раководни функции, членови на органи и вработени во стручни служби во своите основачки и програмски акти и етички кодекси. Согласно став 3 на истиот член, верски заедници и религиозни групи можат да предвидат дополнителен услов, во смисла на овој закон, за кандидатите за носители или носители на раководни функции и членови на органи, во своите основачки и други внатрешни акти и канони.

7. Уставот на Република Македонија е донесен на 17 ноември 1991 година („Службен весник на Република Македонија“ број 52/1991), Амандманите I и II („Службен весник на Република Македонија“ број 1/1992), Амандманот III („Службен весник на Република Македонија“ број 31/1998), Амандманите IV до XVIII („Службен весник на Република Македонија“ број 91/2001), Амандманот XIX („Службен весник на Република Македонија“ број 84/2003), Амандманите XX до XXX („Службен весник на Република Македонија“ број 107/2005) и Амандманот XXXI („Службен весник на Република Македонија“ број 3/2009 и 13/2009-исправка).

Според преамбулата на Уставот, граѓаните на Република Македонија, Македонскиот народ, како и граѓаните кои живеат во нејзините граници кои се дел од албанскиот народ, турскиот народ, влашкиот народ, српскиот народ, ромскиот народ, бошњачкиот народ и другите, преземајќи ја одговорноста за сегашноста и иднината на нивната татковина, свесни и благодарни на своите претци за жртвите и посветеноста во нивните заложби и борба за создавање самостојна и суверена држава Македонија и одговорни пред идните генерации за зачувување и развој на се што е вредно од богатото културно наследство и соживот во Македонија, еднакви во своите права и обврски кон заедничкото добро – Република Македонија – во согласност со традицијата на Крушевската Република и одлуките на АСНОМ и на Референдумот од 8 септември 1991 година, одлучија да ја конституираат Република Македонија како самостојна, суверена држава, со намера да се воспостави и зацврсти владеењето на правото, да се гарантираат човековите права и граѓанските слободи, да се обезбеди мир и соживот, социјална правда, економска благосостојба и напредок на личниот и заедничкиот живот, преку свите претставници во Собранието на Република Македонија, избрани на слободни и демократски избори, го донесоа овој устав.

Согласно член 8 став 1 алинеите 1, 3 и 4 од Уставот, основните слободи и права на човекот и граѓанинот признати во меѓународното право и утврдени со Уставот, владеењето на правото и поделбата на државната власт на законодавна, извршна и судска, претставуваат темелни вредности на уставниот поредок на Република Македонија.

Согласно член 9 од Уставот, граѓаните на Република Македонија се еднакви во слободите и правата независно од полот, расата, бојата на кожата, националното и социјалното потекло, политичкото и верското уверување, имотната и општествената положба. Граѓаните пред Уставот и законите се еднакви.

Според член 23 од Уставот, секој граѓанин има право да учествува во вршењето на јавни функции.

Согласно член 51 од Уставот, во Република Македонија законите мораат да бидат во согласност со Уставот, а сите други прописи со Уставот и со закон. Секој е должен да ги почитува Уставот и законите.

Собранието на Република Македонија, согласно своите надлежности утврдени во член 68 од Уставот, со закон ги уредува областите во општествениот живот. Во таа смисла, Собранието го има донесено Законот за определување дополнителен услов за вршење јавна функција, со кој се определува дополнителен услов за лице кандидат за носител или носител на јавна функција, изборна или во државна и јавна служба или во јавна дејност или друго јавно овластување и за други работи од јавен интерес и дејности на правни лица; се уредува основањето и надлежноста на Комисијата за верификација на факти и се уредува постапката за верификација на факти пред Комисијата и судот за утврдување несоработка со органите на државната безбедност и правните последици од таквата соработка.

Со донесувањето на овој закон, според образложението на Предлог-законот, Република Македонија се приклучи кон земјите од Централна и Источна Европа, како и кон земјите од соседството, кои јасно се дистанцираат од злосторствата направени во тоталитарните комунистички режими, со донесување и спроведување закони за лустрација, како мерка која даде огромни резултати за развојот на демократијата, демократските институции, владеењето на правото и заштитата на слободите и правата на граѓаните обезбедувајќи услови за брз влез во НАТО и Европската унија.

Тргнувајќи од фактот дека уставна надлежност на законодавната власт е вршењето на законодавната функција, Судот оцени дека законодавецот имал уставна основа со закон да уреди одредено прашање од сферата на општественото живеење, за кое оценил дека е потребно и оправдано да се уреди посебно, односно да утврди нормативни претпоставки за тоа извршителите на прекршувањата на човековите права во претходниот политички систем, да не бидат носители на јавни функции во сосема друг, демократски систем, во која смисла и го донел оспорениот закон.

Имајќи го предвид наведеното, Судот оцени дека временскиот опфат на Законот, утврден во член 2 од Законот, според кој лустрацијата, освен да ги опфаќа поединците кои ги кршеле или ограничувале основните права и слободи на граѓаните од политички или идеолошки причини, заради остварување на материјална корист или погодности при вработување или напредување во службата во претходниот општествено-политички систем, кој се засновал на еднопартиско владеење и правен систем кој овозможувал жртвите да не можеле да ги остварат своите права, а извршителите да не

можеле да бидат соодветно казнети, предвидува лустрацијата да се протега и на периодот по 1991 година, кога е донесен актуелниот Устав на Република Македонија, кога е изграден демократски систем врз основа на поделба на власта, кој во својата основа ги има вградено заштитата на човековите права и слободи, како темелна вредност на уставниот поредок, врз која основа се изградени нормативни правила и институции за заштита на поединечните човекови права и слободи, нема уставна оправданост. Ова затоа што со актуелниот Устав на Република Македонија се дадени основите за изградба на демократско општество во кое владеењето на правото и заштитата на човековите права и граѓански слободи се издигнати на ниво на темелни вредности на уставниот поредок, поради што опфатот и на овој период со Законот всушност значи негирање на вредностите и институциите изградени во Република Македонија во согласност со актуелниот Устав и доведување под сомнение на функционирањето на правниот систем, односно владеењето на правото, како темелна вредност на сегашниот општествено политички систем.

Ако се има во вид дека лустрацијата значи процес на справување со минатото, со цел да се одбележат и отстранат можностите за натамошно кршење на човековите права во актуелниот општествено политички систем, тоа значи дека треба да се однесува на периодот кога лицата имале можност да ги кршат човековите права и да ги злоупотребуваат за лични цели, без за тоа да постојат изградени уставни и законски механизми за нивно санкционирање, што пак од друга страна упатува дека лустрацијата не може да се однесува на периодот кога државата изградила поинаков општествено политички систем, кој за основа ги има човековите права и нивната заштита. Принципот на владеењето на правото во демократските општества налага кршењето на човековите права да се санкционира во рамките на релативно траен правен систем, а не со мерки од повремени и темпорален карактер, како што во дадените историски околности е оспорениот закон.

Аргументите изнесени во одговорот на Собранието на Република Македонија за потребата од донесувањето на еден ваков посебен закон и за општествените и политичките услови во кои истиот е донесен со консензус на сите пратеници од различни политички партии, на што посебно се укажува во одговорот, Судот ги имаше предвид при оценувањето на уставноста на целината на Законот и тоа резултираше со одлучување дека Законот во својата целина е во согласност со Уставот.

Фактот на кој се укажува во одговорот, дека повеќе закони кои согласно со член 7 од Уставниот закон за спроведување на Уставот на Република Македонија („Службен весник на Република Македонија“ бр. 52/1991) требаше да се донесат најдоцна во рок од шест месеци од денот на прогласување на Уставот, меѓу кои Законот за судовите и Законот за народниот правобранител, кои непосредно се однесуваат на заштитата на слободите и правата на граѓанинот, на гаранциите и на непосредните механизми за нивна заштита, се до-

несени многу подоцна од утврдениот рок, што овозможило постоење расчекор меѓу нормативното и стварното, а имајќи предвид дека ниту еден демократски систем не е имун од одредени отстапувања во однесувањето на државните органи или поединци од она што како уставна или законска норма е утврдено и забрането, Судот оцени дека не може да биде уставно правен аргумент и овој период да биде опфатен со лустрацијата, како мерка која е во насока на обезбедување услови за заштита на човековите слободи и права. Наведените примери во одговорот (аферата „прислушување“, следењето и прислушувањето на партијата ВМРО-ДПМНЕ, работата на Управата за безбедност и контра-разузнавање, бавноста на судските органи при решавањето на предметите), како оправдување дека лустрацијата треба да се однесува и на периодот од донесување на Уставот во 1991 година до донесување на Законот, не можат да се прифатат како оправдани аргументи за решавање на наведените и други слични случаи по пат на лустрација, туку напротив, укажуваат дека во ситуација на изграден демократски систем и правни институции, единствен исправен начин за нивно решавање е преку институциите на системот и само така може да се обезбеди владеењето на правото и заштитата на слободите и правата на човекот и граѓанинот, а лустрацијата како процес кој има за цел да се справи со минатото, може и треба да се однесува само на претходниот општествено политички систем. Во спротивно, процесот на лустрација би се јавил како современа алтернатива на постојниот правен систем и институциите изградени согласно актуелниот Устав на Република Македонија, со што се губи историската димензија и оправданост на Законот и произлегува дека ваквиот закон како да има за цел да ги исправи недостатоците сторени од институциите на системот при водењето на наведените и други примери на кршење на човековите слободи и права, што го наметнува процесот на лустрација како трајно решение, што не е и не била цел на законодавецот, ниту пак одговара на суштината на лустрацијата.

Притоа, Судот имаше предвид дека во Република Македонија е донесен Закон за постапување со досиеја за лица водени од службата за државна безбедност („Службен весник на Република Македонија“ бр. 52/2000), кој согласно член 21 од истиот закон, ќе се применува една година од денот на влегувањето во сила, односно до 13 јули 2001 година. Тоа значи дека наведениот закон, чија содржина несомнено е поврзана со прашањето на лустрацијата, е исцрпен во примената.

Тргувајќи од сфаќањето дека актуелниот Устав на Република Македонија треба да биде основата во однос на која ќе се врши лустрацијата на поединците кои се опфатени со Законот, односно дека со лустрацијата треба да се заштитат вредностите што ги утврдува овој устав, Судот оцени дека определбата во Законот, лустрацијата да се однесува и на периодот по 1991 година, кога е донесен овој устав, до донесувањето на Законот, во суштина води кон негирање на вредностите и институциите изградени во Република Македонија во согласност со овој устав, што води до повреда на наче-

лото на владеењето на правото, како темелна вредност на уставниот поредок, поради што оцени дека член 2 став 1 во делот: „до денот на влегување во сила на овој закон“ од Законот не е во согласност со член 8 став 1 алинеја 3 од Уставот.

Во однос на укажувањето во одговорот на Собранието, за нецелосната и недоследна примена на принципите и начелата, односно на темелните вредности на уставниот поредок на Република Македонија и другите одредби на Уставот, по неговото донесување до донесувањето на Законот за определување дополнителен услов за вршење јавна функција, според мислењето на Судот, не постои уставно правна пречка за примена на постојниот правен режим утврден со законите, овозможувајќи им на граѓаните чии права биле повредувани, односно злоупотребувани, да можат да ги остваруваат тие свои права, а лицата кои што овозможувале нивно кршење, како и лицата што соработувале со безбедносните служби спротивно на Уставот и законите, односно што соработувале на начин својствен на претходниот систем, како и пред донесувањето на Законот од 2008 година, да се подведат на кривично правна и друга соодветна одговорност за периодот по донесувањето на Уставот на Република Македонија.

Таквиот начин, се разбира, ја надминува востановената рамка на лустрацијата, сватена како процес за прочистување и помирување со минатото, што е причина и мотив за донесување на Законот за определување дополнителен услов за вршење јавна функција, кој по својот карактер е темпорален и ја исцрпува својата примена 10 години од донесувањето. Имено, при определбата Судот појде од тоа дека минатото треба да се прочисти, односно лустрира, а сегашноста да се оспособи и остварува, а не да се лустрира.

8. Според Судот, решението од член 8 од Законот, за објавување во „Службен весник на Република Македонија“ на имињата на лицата кои не поднеле изјава, и тоа по службена должност на Комисијата, без расправа, претставува повреда на достоинството, моралниот и личниот интегритет на граѓанинот заштитени со член 11 и член 25 од Уставот. Имено, тргнувајќи од содржината на наведените членови на Уставот, истите ја истакнуваат вредноста и неприкосновеноста на човековата личност како основа и смисла на гарантирањето на човековите права. Човечкото достоинство, во таа смисла, не е само едно од субјективните човекови права што изречно се препознава во Уставот, туку и темелна вредност на демократското општество што ужива универзална заштита. Од друга страна, решението во Законот според кое самото неподнесување на изјава од лицето кандидат за одредена функција или носител на одредена функција, без утврдување на причините за неподнесување на изјавата и без претходно спроведена постапка за утврдување на фактите околу неговата соработка со тајните служби, повлекува јавно објавување на името на тоа лице во јавно гласило, значи непроверено, паушално јавно жигосување на лицето како истото да било таен соработник или информатор, односно наредбодател или корисник на информациите со кои се кршени или ограничувани основните слободи и права

на граѓаните од идеолошко-политички причини и од која соработка е остварена лична или материјална корист, што според Судот не е дозволено, затоа што ја надминува оправданоста на пропишувањето на посебниот услов за вршење на јавна дејност и значи непочитување на моралниот интегритет и достоинството на граѓанинот. Тоа пак, од друга страна, нема влијание на обврската на лицата кандидати за одредена функција или носители на одредена функција, да поднесуваат писмена изјава до Комисијата за верификација на фактите, која обврска и понатаму останува за сите, со оглед дека неподнесувањето на изјавата се смета како лицецо да не ги исполнува условите за вршење на јавна функција, во кој случај, Комисијата го известува органот или телото надлежно за покренување постапка за разрешување на лицето од јавната функција која ја врши.

Тргувајќи од наведеното, Судот оцени дека јавното објавување на имињата на лицата кои нема да ја поднесат бараната изјава има карактер на санкција која може да има последица во сите сфери на нивното живеење, а не само забрана за вршење на јавна функција, што е целта на Законот, поради што, оцени дека член 8 во делот: „и го објавува во „Службен весник на Република Македонија“ од Законот не е во согласност со член 11 и член 25 од Уставот.

9. Според Судот, решението во член 13 од Законот, според кое Комисијата, веднаш по завршувањето на постапката за верификација на фактите, односно по правосилноста на постапката пред надлежен суд, го објавува името, татковото име и презиме на лицето кое соработувало со органите на државната безбедност во „Службен весник на Република Македонија“, претставува непропорционално решение кое ја надминува оправданоста на пропишувањето на посебниот услов за вршење на јавна дејност и води кон непочитување на моралниот интегритет и достоинството на граѓанинот. Имено, целта на пропишувањето на дополнителниот услов за вршење на јавна функција е оневозможување на лицата кои ги кршеле човековите слободи и права да бидат носители на демократскиот развој на државата како носители на јавни функции, што според Судот, се постигнува со утврдување на фактите и известување за истите на надлежните органи кои ја спроведуваат постапката за избор и именување на лицата, односно до органите надлежни за разрешување на лицата од одредени функции. Оттука, објавувањето на податоците за лицата за кои ќе се утврди дека биле тајни соработници, наредбодатели или корисници на информациите во јавно гласило, претставува форма на јавно жигосување на истите, што има карактер на санкција која може да има последица во сите сфери на нивното живеење, а не само забрана за вршење на јавна функција, што е целта на Законот.

Наводите во одговорот на Собранието на Република Македонија дека јавното објавување на личните податоци на лицата за кои ќе се утврди дека биле прекршители на човековите слободи и права претставувало составен дел на мерката, на кој начин се спречувало таквите прекршители да останат неказнети во претходниот период, а жртвите незаштитени, токму упатува на констатацијата дека јавното објавување на податоците

има карактер на санкција, која ја надминува оправданоста на Законот. Укажувањето дека само Комисијата за верификација на фактите има ексклузивно право на објавување на тие податоци и дека таквиот рестриктивен режим на објавување на имињата има за цел да ги обесхрабри и спречи паушалните објавувања на имињата на соработници, работодавци и корисници на информациите со што би можело да им се наштети на моралниот интегритет на лица, кои условно речено, воопшто не биле виновни, не може да се прифати како оправдана аргументација за јавното објавување на овие податоци. Целта на Законот е оневозможување прекршителите на човековите права да бидат носители на јавни функции, што се постигнува со известување за тоа на надлежните органи и институции, а јавното објавување на податоците за тие лица претставува непропорционално решение кое ја надминува оправданоста на пропишувањето на посебниот услов за вршење на јавна дејност и води кон непочитување на моралниот интегритет и достоинството на граѓанинот.

Тргувајќи од наведеното, Судот оцени дека член 13 од Законот не е во согласност со член 11 и член 25 од Уставот.

10. Според Судот, пропишувањето можност со член 34 од Законот, обврската за давање изјава, односно дополнителниот услов за вршење на јавна функција да се однесува и за лицата кои вршат партиски функции во политички партии, членуваат во здруженија на граѓани и фондации и во верски заедници и религиозни групи, значи инволвирање на државата во нивното работење, со што се надминуваат уставните гаранции на слобода на граѓаните на здружување заради остварување и заштита на нивните политички, економски, социјални, културни и други права и уверувања, односно значи нарушување на уставната определба за одвоеноста на црквата, верските заедници и религиозни групи од државата. Притоа, за ваквиот став не е од влијание фактот дека Законот не утврдува задолжителност за пропишување на дополнителен услов за наведените функции, туку тоа го остава како слободен избор на наведените субјекти, затоа што тоа во суштина значи мешање на државата во работењето на политичките партии, здруженијата на граѓани и фондацииите, односно повреда на слободата на здружувањето гарантирана со член 20 од Уставот, како и мешање на државата во работењето на верските заедници и религиозни групи, што е спротивно на Амандманот VII на Уставот со кој е утврдено дека Македонската православна црква, како и Исламската верска заедница во Македонија, Католичката црква, Евангелско - Методистичката црква, Еврејската заедница и другите верски заедници и религиозни групи се одвоени од државата и се еднакви пред закон.

Член 20 од Уставот значи дека Уставот им гарантира на граѓаните слобода на здружување заради остварување и заштита на нивните политички, економски, социјални, културни и други права и уверувања. Граѓаните можат слободно да основаат здруженија на граѓани и политички партии, да пристапуваат кон нив и од нив да истапуваат (член 20 ставовите 1 и 2 од Уставот). Тргувајќи од наведеното, политичките партии, здруженијата на граѓани и фондацииите се слободни во про-

пишувањето услови за своите членови, но државата нема ингеренции да упатува какви услови треба да се предвидат за овие лица, ниту пак преку органи и тела кои таа ги формира и за кои се обезбедуваат финансиски средства од Буџетот на Републиката, да ја преиспитува точноста на тие услови. Тргувајќи од наведеното, Судот оцени дека член 34 ставовите 1 и 2 од Законот не се во согласност со член 20 од Уставот.

Во иста насока, според Судот, треба да се цени и определбата во член 34 став 3 од Законот, според која дополнителен услов во смисла на овој закон, можат во своите основачки и други внатрешни акти и канони да предвидат и верските заедници и религиозни групи за кандидатите за носители или за носителите на раководни функции и членови на органи, во кој случај и по нивните барања би постапувала Комисијата за верификација на фактите. И во овој случај, станува збор за мешање на државата во работењето на верските заедници и религиозни групи, што е спротивно на Амандманот VII на Уставот со кој е утврдено дека Македонската православна црква, како и Исламската верска заедница во Македонија, Католичката црква, Евангелско - Методистичката црква, Еврејската заедница и другите верски заедници и религиозни групи се одвоени од државата и се еднакви пред закон. Имено, со Законот за правната положба на црква, верска заедница и религиозна група („Службен весник на Република Македонија“ бр. 113/07 од 20.09.2007 год.) се уредуваат основањето и правниот статус на црквата, верската заедница и религиозната група, уредување на богослужба, молитва и верски обред, верска поука и образовни дејности, приходи на црквата, верската заедница и религиозната група, како и други прашања. Согласно член 2 став 2 на овој закон, верски службеник е лице кое е во служба и со своето верско убедување и припаѓа на црква, верска заедница и религиозна група и врши верско-обредни, просветни, организациски и добротворни активности во согласност со нормите на врховниот орган на својата регистрирана црква, верска заедница и религиозна група, кои се во согласност со Уставот, законите и правните прописи во Република Македонија. Имајќи го предвид наведеното, не е спорно дека верските заедници и религиозни групи можат да предвидат во своите интерни акти постоење на посебни услови за своите членови, но државата нема ингеренции да упатува какви услови треба да се предвидат за верските службеници, а уште помалку, преку органи и тела кои таа ги формира и за кои се обезбедуваат финансиски средства од Буџетот на Републиката, да ја преиспитува точноста на тие услови. Поради наведеното, Судот оцени дека член 34 став 3 од Законот не е во согласност со Амандманот VII на Уставот.

Фактот што Законот не утврдува задолжителност за пропишување дополнителен услов, туку тоа го остава како слободен избор на наведените субјекти, доколку такво нешто се побара, на што се укажува во одговорот на Собранието на Република Македонија, Судот го имаше предвид и при донесувањето на решение во кое изрази сомнеж за уставноста на наведеното законско решение од причини претходно наведени, но оцени дека тоа не може да се прифати како оправдано образло-

жение за опстојување на наведеното законско решение. Учество во јавниот живот на политичките партии, здруженија на граѓани и фондации и верските заедници и религиозни групи, нивната упатеност на соработка со државни органи и институции, како на пример, плаќање данок и вршење на финансиска ревизија, како и регулативата која им дозволува под одредени услови да користат средства од Буџетот на Република Македонија и да членуваат во соодветни државни репрезентативни и регулаторни тела, како на пример во Националниот совет за евроинтеграции, Советот за радиодифузна дејност и бројни државно-протоколарни настани, како и прокламирањето на институтот јавно-приватно партнерство, на што, исто така, се укажува во одговорот, не се аргументи кои можат да влијаат на уставната поставеност на овие субјекти, како самостојни и одвоени од државата, што би можело да биде од влијание за промена на ставот на Судот по ова прашање. Исклучувањето на лицата кои вршат партиски функции во политички партии, членуваат во здруженија на граѓани и фондации и во верски заедници и религиозни групи од правото да подлежат на лустрација пред Комисијата за верификација на фактите, според Судот, не ги ограничува политичките партии, здруженијата на граѓани и фондацииите, како и верските заедници и религиозни групи, да пропишуваат посебни услови за нивните членови, но неспорно е дека државата нема ингеренции да биде вклучена во тоа.

11. Врз основа на изнесеното, Судот одлучи како во точките 1 и 2 од оваа одлука.

12. Оваа одлука Судот ја донесе со мнозинство гласови, во состав од претседателот на Судот, д-р Трендафил Ивановски и судиите: д-р Наташа Габер-Дамјановска, Исмаил Дарлишта, Лилјана Ингилизова-Ристова, Вера Маркова, Бранко Наумоски, Игор Спировски, д-р Гзиме Старова и д-р Зоран Сулејманов.

У.бр. 42/2008

У.бр. 77/2008

24 март 2010 година
Скопје

Претседател
на Уставниот суд на Република
Македонија,
д-р **Трендафил Ивановски**, с.р.

850.

Уставниот суд на Република Македонија, врз основа на член 110 од Уставот на Република Македонија и членовите 47 и 71 од Деловникот на Уставниот суд на Република Македонија („Службен весник на Република Македонија“ бр. 70/1992), на седницата одржана на 24 март 2010 година, донесе

РЕШЕНИЕ

1. СЕ ЗАПИРА постапката за оценување на уставноста на член 8 во делот: „Комисијата по службена должност, веднаш и без расправа, со решение го утврдува неподнесувањето на писмената изјава на лицето кандидат за носител на јавна функција или носител на јавна функција“ од Законот за определување дополнителен услов за вршење јавна функција („Службен весник на Република Македонија“ бр. 14/2008 и 64/2009).

2. Ова решение ќе се објави во „Службен весник на Република Македонија“.

3. Уставниот суд на Република Македонија, со Решение У.бр. 42/2008 и У.бр.77/2008 од 27 јануари 2010 година, поведе постапка за оценување на уставноста на член 2 став 1 во делот: „до денот на влегување во сила на овој закон“, член 8, член 13 и член 34 од Законот за определување дополнителен услов за вршење јавна функција („Службен весник на Република Македонија“ бр. 14/2008 и 64/2009), затоа што основано се постави прашањето за нивната согласност со Уставот.

4. Собранието на Република Македонија, како носител на оспорениот закон, на 2 март 2010 година достави до Уставниот суд на Република Македонија одговор на наводите од Решението за поведување на постапка за оценување на уставноста на оспорените одредби.

Во однос на прашањето за поведување постапка за оценување на уставноста на член 8 од Законот, во одговорот на Собранието на Република Македонија се укажува дека според образложението на Решението за поведување постапка за оценување на уставноста на овој член, произлегувало дека спорен бил само делот од членот која гласи: „и го објавува во „Службен весник на Република Македонија“, а не и целиот член, поради што се предлага Судот да ја преоцени основаноста на својот став искажан во Решението.

5. Според член 110 алинеја 1 и 2 од Уставот на Република Македонија, Уставниот суд одлучува за согласноста на законите со Уставот и за согласноста на прописите и на колективните договори со Уставот и со законите.

Согласно член 47 алинеја 3 од Деловникот на Уставниот суд на Република Македонија, Уставниот суд ќе ја запре постапката ако се утврди дека поведувањето на постапката било засновано врз погрешна фактичка состојба.

Судот утврди дека решението од член 8 од Законот, за објавување во „Службен весник на Република Македонија“ на имињата на лицата кои не поднеле изјава, и тоа по службена должност на Комисијата, без расправа, претставува повреда на достоинството, моралниот и личниот интегритет на граѓаниот заштитени со член 11 и член 25 од Уставот, поради што со Одлука У.бр. 42/2008 и У.бр.77/2008 од 24 март 2010 година, го укина член 8 во делот: „и го објавува во „Службен весник на Република Македонија“. Имено, тргнувајќи од содржината на наведените членови на Уставот, истите ја истакнуваат вредноста и неприкосновеноста на човековата личност како основа и смисла на гарантирањето на човековите права. Човечкото достоинство, во таа смисла, не е само едно од субјективните човекови права што изречно се препознава во Уставот, туку и темелна вредност на демократското општество што ужива универзална заштита. Од друга страна, решението во Законот според кое самото неподнесување на изјава од лицето кандидат за одредена функција или носител на одредена функција, без утврдување на причините за неподнесување на изјавата и без претходно спроведена постапка за утврдување на фактите околу неговата соработка со тајните служби, повлекува јавно објавување на името на тоа лице во јавно гласило, значи непроверено, паушално јавно жигосување на лицето како исто-то да било таен соработник или информатор, односно

наредбодател или корисник на информациите со кои се кршени или ограничувани основните слободи и права на граѓаните од идеолошко-политички причини и од која соработка е остварена лична или материјална корист, што според Судот не е дозволено, затоа што ја надминува оправданоста на пропишувањето на посебниот услов за вршење на јавна дејност и значи непочитување на моралниот интегритет и достоинството на граѓанинот. Тоа пак, од друга страна, нема влијание на обврската на лицата кандидати за одредена функција или носители на одредена функција, да поднесуваат писмена изјава до Комисијата за верификација на фактите, која обврска и понатаму останува за сите, со оглед дека неподнесувањето на изјавата се смета како лицето да не ги исполнува условите за вршење на јавна функција, во кој случај, Комисијата го известува органот или телото надлежно за покренување постапка за разрешување на лицето од јавната функција која ја врши.

Имајќи го предвид наведеното, Судот оцени дека се исполнети условите од член 47 алинеја 3 од Деловникот на Уставниот суд на Република Македонија за запирање на постапката за оценување на уставноста на член 8 во делот: „Комисијата по службена должност, веднаш и без расправа, со решение го утврдува неподнесувањето на писмената изјава на лицето кандидат за носител на јавна функција или носител на јавна функција“ од Законот за определување дополнителен услов за вршење јавна функција.

6. Тргувајќи од наведеното, Судот одлучи како во точка 1 од ова решение.

7. Ова решение Судот го донесе со мнозинство гласови, во состав од претседателот на Судот, д-р Трендафил Ивановски и судиите: д-р Наташа Габер-Дамјановска, Исмаил Дарлишта, Лилјана Ингилизова-Ристова, Вера Маркова, Бранко Наумоски, Игор Спировски, д-р Гзиме Старова и д-р Зоран Сулејманов.

У.бр. 42/2008/1

У.бр. 77/2008/1

24 март 2010 година
Скопје

Претседател
на Уставниот суд на Република
Македонија,
д-р **Трендафил Ивановски**, с.р.

СУДСКИ СОВЕТ НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

851.

Врз основа на член 39 од Законот за Судски совет на Република Македонија („Службен весник на РМ“ бр. 60/2006), Судскиот совет на Република Македонија објавува

О Г Л А С

- за избор на 1 (еден) судија на Апелационен суд Скопје и

- за избор на 1 (еден) судија на Основен суд Куманово

Кандидатите за избор на судии треба да ги исполнуваат условите предвидени во член 45 од Законот за судовите („Сл. весник на РМ“ бр.58/06) и член 6 и 7 од Законот за изменување и дополнување на Законот за судовите („Сл. весник на РМ“ бр.35/08).

Заинтересираните кандидати пријавите заедно со потребната документација, во оригинал или заверена фотокопија на нотар, (лекарското уверение да не е постаро од една година од денот на издавање и уверение дека не е изречена мерка на безбедност за забрана на вршење на професија дејност или должност, да не е постаро од шест месеци од денот на издавањето), да ги достават до Судскиот совет на Република Македонија, ул. „Вељко Влаховиќ“ б.б., во рок од 15 дена од денот на објавувањето во „Службен весник на РМ“.

Некомплетните документи нема да се разгледуваат.

Бр. 07-579/1
29 март 2010 година
Скопје

Судски совет
на Република Македонија
Претседател,
Васил Грчев, с.р.

АГЕНЦИЈА ЗА КАТАСТАР НА НЕДВИЖНОСТИ 852.

Врз основа на член 152 став 1 од Законот за катастар на недвижности („Службен весник на РМ“ бр. 40/2008), директорот на Агенцијата за катастар на недвижности, донесе

РЕШЕНИЕ ЗА СТАПУВАЊЕ ВО ПРИМЕНА НА ВОСТАНОВЕН КАТАСТАР НА НЕДВИЖНОСТИ

Стапува во примена востановениот катастар на недвижности за катастарската општина Кичево 8 - Општина Кичево.

Катастарот на недвижности ќе се применува од 10-тиот ден од денот на објавувањето на ова решение во „Службен весник на Република Македонија“.

Со денот на стапување во примена на востановениот катастар на недвижности од став 1 од ова решение, престанува да се применува катастарот на земјиште за КО Кичево 8, востановен според Законот за премер и катастар на земјиштето („Службен весник на СРМ“ бр. 34/72 и 13/78).

Бр. 09-4932/1
29 март 2010 година
Скопје

Директор,
Љупчо Георгиевски, с.р.

853.

Врз основа на член 152 став 1 од Законот за катастар на недвижности („Службен весник на РМ“ бр. 40/2008), директорот на Агенцијата за катастар на недвижности, донесе

РЕШЕНИЕ ЗА СТАПУВАЊЕ ВО ПРИМЕНА НА ВОСТАНОВЕН КАТАСТАР НА НЕДВИЖНОСТИ

Стапува во примена востановениот катастар на недвижности за катастарската општина Равен - Општина Гостивар.

Катастарот на недвижности ќе се применува од 7-от ден од денот на објавувањето на ова решение во „Службен весник на Република Македонија“.

Со денот на стапување во примена на востановениот катастар на недвижности од став 1 од ова решение, престанува да се применува катастарот на земјиште за КО Равен, востановен според Законот за премер и катастар на земјиштето („Службен весник на СРМ“ бр. 34/72 и 13/78).

Бр. 09-4933/1
29 март 2010 година
Скопје

Директор,
Љупчо Георгиевски, с.р.

854.

Врз основа на член 152 став 1 од Законот за катастар на недвижности („Службен весник на РМ“ бр. 40/2008), директорот на Агенцијата за катастар на недвижности, донесе

РЕШЕНИЕ ЗА СТАПУВАЊЕ ВО ПРИМЕНА НА ВОСТАНОВЕН КАТАСТАР НА НЕДВИЖНОСТИ

Стапува во примена востановениот катастар на недвижности за дел од катастарската општина Вевчани - Општина Вевчани.

Катастарот на недвижности ќе се применува од 10-тиот ден од денот на објавувањето на ова решение во „Службен весник на Република Македонија“.

Со денот на стапување во примена на востановениот катастар на недвижности од став 1 од ова решение, престанува да се применува катастарот на земјиште за дел од КО Вевчани, востановен според Законот за премер и катастар на земјиштето („Службен весник на СРМ“ бр. 34/72 и 13/78).

Бр. 09-4934/1
29 март 2010 година
Скопје

Директор,
Љупчо Георгиевски, с.р.

855.

Врз основа на член 160 став 3 од Законот за катастар на недвижности („Службен весник на РМ“ бр. 40/2008), директорот на Агенцијата за катастар на недвижности, донесе

РЕШЕНИЕ ЗА КОНВЕРЗИЈА НА ПОДАТОЦИТЕ ОД КАТАСТАР НА ЗЕМЈИШТЕ ВО КАТАСТАР НА НЕДВИЖНОСТИ

Се врши конверзија на податоците од катастар на земјиште во катастар на недвижности за дел од катастарската општина Вевчани - Општина Вевчани.

Катастарот на недвижностите ќе се применува од денот на објавувањето на ова решение во „Службен весник на Република Македонија“.

Со денот на стапување во примена на востановениот катастар на недвижности од став 1 од ова решение, престанува да се применува катастарот на земјиштето за дел од КО Вевчани, востановен според Законот за премер и катастар на земјиштето („Службен весник на СРМ“ бр. 34/72 и 13/78).

Бр. 09-4935/1
29 март 2010 година
Скопје

Директор,
Љупчо Георгиевски, с.р.

856.

Врз основа на член 152 став 1 од Законот за катастар на недвижности („Службен весник на РМ“ бр. 40/2008), директорот на Агенцијата за катастар на недвижности, донесе

**РЕШЕНИЕ
ЗА СТАПУВАЊЕ ВО ПРИМЕНА НА ВОСТАНОВЕ
КАТАСТАР НА НЕДВИЖНОСТИ**

Стапува во примена востановениот катастар на недвижности за дел од катастарската општина Лојане - Општина Липково.

Катастарот на недвижности ќе се применува од 7-от ден од денот на објавувањето на ова решение во „Службен весник на Република Македонија“.

Со денот на стапување во примена на востановениот катастар на недвижности од став 1 од ова решение, престанува да се применува катастарот на земјиштето за дел од КО Лојане, востановен според Законот за премер и катастар на земјиштето („Службен весник на СРМ“ бр. 34/72 и 13/78).

Бр. 09-4936/1
29 март 2010 година
Скопје

Директор,
Љупчо Георгиевски, с.р.

857.

Врз основа на член 152 став 1 од Законот за катастар на недвижности („Службен весник на РМ“ бр. 40/2008), директорот на Агенцијата за катастар на недвижности, донесе

**РЕШЕНИЕ
ЗА СТАПУВАЊЕ ВО ПРИМЕНА НА ВОСТАНОВЕ
КАТАСТАР НА НЕДВИЖНОСТИ**

Стапува во примена востановениот катастар на недвижности за дел од катастарската општина Ваксинце - Општина Липково.

Катастарот на недвижности ќе се применува од 7-от ден од денот на објавувањето на ова решение во „Службен весник на Република Македонија“.

Со денот на стапување во примена на востановениот катастар на недвижности од став 1 од ова решение, престанува да се применува катастарот на земјиштето за дел од КО Ваксинце, востановен според Законот за премер и катастар на земјиштето („Службен весник на СРМ“ бр.34/72 и 13/78).

Бр. 09-4937/1
29 март 2010 година
Скопје

Директор,
Љупчо Георгиевски, с.р.

858.

Врз основа на член 160 став 3 од Законот за катастар на недвижности („Службен весник на РМ“ бр. 40/2008), директорот на Агенцијата за катастар на недвижности, донесе

**РЕШЕНИЕ
ЗА КОНВЕРЗИЈА НА ПОДАТОЦИТЕ ОД КАТАСТАР
НА ЗЕМЈИШТЕ ВО КАТАСТАР НА НЕДВИЖНОСТИ**

Се врши конверзија на податоците од катастар на земјиште во катастар на недвижности за дел од катастарската општина Студеничани - Општина Студеничани.

Катастарот на недвижностите ќе се применува од денот на објавувањето на ова решение во „Службен весник на Република Македонија“.

Со денот на стапување во примена на востановениот катастар на недвижности од став 1 од ова решение, престанува да се применува катастарот на земјиштето за дел од КО Студеничани, востановен според Законот за премер и катастар на земјиштето („Службен весник на СРМ“ бр.34/72 и 13/78).

Бр. 09-4938/1
29 март 2010 година
Скопје

Директор,
Љупчо Георгиевски, с.р.

**ЈАВНО ОБВИНТЕЛСТВО НА РЕПУБЛИКА
МАКЕДОНИЈА**

859.

Врз основа на член 28 ст.1 од Законот за Јавното обвинителство („Сл. весник на РМ“ бр.150/07), Јавниот обвинител на Република Македонија, на 29.01.2010 година, донесе

**ПРАВИЛНИК
ЗА ВНАТРЕШНО РАБОТЕЊЕ НА ЈАВНИТЕ
ОБВИНТЕЛСТВА**

Основни одредби

Член 1

Со овој правилник се уредува внатрешната организација и начинот на работење на јавните обвинителства, организационите единици во Јавното обвинителство, составот и делокругот на Стручниот колегиум, постапувањето на јавните обвинители пред надлежните судови, водењето на уписниците и помошните книги, постапување со списите, водење на статистика и евиденција, како и други прашања во врска со внатрешното работење на Јавното обвинителство.

Член 2

Со внатрешното работење на јавните обвинителства се обезбедува законито, навремено и ефикасно вршење на функцијата на Јавното обвинителство како единствен и самостоен државен орган.

Член 3

Јавниот обвинител на јавното обвинителство или овластен јавен обвинител во јавното обвинителство ја обезбедува примената на Правилникот.

Јавниот обвинител на јавното обвинителство, јавните обвинители во јавното обвинителство, државните службеници и другите вработени во Јавното обвинителство, во рамките на својот делокруг, непосредно го применуваат Правилникот.

Член 4

Заради остварување на поголема јавност во работата, Јавното обвинителство преку печатот и другите средства за информирање ја известува јавноста за состојбата на криминалитетот и за другите прашања од општо значење забележани во неговата работа, а може да ја информира јавноста и за одделени случаи по кои постапува.

Член 5

Претставниците на печатот, радиото и телевизијата, како и на други средства за јавно информирање, за работата на Јавното обвинителство ги информира јавниот обвинител или од него овластено лице, водејќи сметка со тоа да не се наруши угледот, честа и достоинството на личноста и ако тоа не е на штета на Јавното обвинителство како единствен и самостоен државен орган.

Во Јавното обвинителство на Република Македонија може да се формира Служба за односи со јавноста.

Комуницирање и соработка меѓу Јавните обвинителства и други органи**Член 6**

Јавните обвинителства остваруваат меѓусебна соработка на стручен план преку давање правна помош, стручна консултација и други облици на комуникација.

Со јавните обвинителства и другите органи, комуницира јавниот обвинител на јавното обвинителство или од него овластен јавен обвинител во јавното обвинителство.

Во постапката по одделни предмети, јавниот обвинител што работи по предметот непосредно комуницира со судовите и другите органи, а државните службеници и другите вработени, ако се посебно овластени.

Член 7

Јавните обвинителства за прашања од значење за остварувањето на нивната функција, како и за прашања од заеднички интерес, соработуваат со органите на откривање на кривични и други казниви дела и нивните сторители, судовите, другите органи и други правни лица.

Соработката со судовите и другите органи се остварува преку заеднички семинари, консултативни состаноци, советувања, едукативни програми и друго.

Член 8

Јавните обвинителства повремено одржуваат советувања и консултативни состаноци по примена на законите и други прашања од значење за остварување на јавно обвинителската функција.

Советувањата се организираат, по потреба, во организација на Јавното обвинителство на Република Македонија.

Работни и стручни советувања можат да организираат и вишите јавни обвинителства за потребните на основните јавни обвинителства од своето подрачје.

На советувањата, работните и стручни средби учествуваат јавните обвинители, а во одредени случаи и други лица определени од јавните обвинители.

Организациони единици**Член 9**

Во Јавните обвинителства може да се образуваат основни организациони единици во облик на сектор, одделенија и отсеци.

Образувањето на основните организациони единици ќе зависи од големината односно бројот и обемот на предмети, бројот на јавните обвинители во јавните обвинителства и конкретните оценки и потреби за обезбедување успешно извршување на јавно обвинителската функција.

Член 10

Во Јавните обвинителства со поголем обем на исторонди предмети, заради подобра ефикасност и специјализација во работењето, може да се формираат сектори, одделенија и отсеци како внатрешни организациони единици.

Член 11

Кривичното одделение ја остварува функцијата на постапување на јавниот обвинител во гонењето на сторителите на кривични и други со закон утврдени казниви дела и вложување на правни средства, заради заштита на уставноста и законитоста.

Член 12

Граѓанско – управното одделение ја остварува функцијата на постапување на јавниот обвинител во граѓанската и други судски постапки, во управна постапка, како и преземање други правни дејствија за кои јавниот обвинител е овластен со закон.

Член 13

Одделението за меѓународна соработка се образува во Јавното обвинителство на Република Македонија и функцијата ја остварува преку соработка и контакти со јавни обвинителства и други органи од други држави, со меѓународни органи и институции, а преку соработка на стручен план и за прашања од заеднички интерес.

Член 14

Во правно-административниот сектор се обезбедуваат услови за остварување на функциите на одделението за казниви дела и одделението за општи работи преку организацијата на работењето, уредувањето на статусните и други прашања на државните службеници и другите вработени, обезбедување услови за работа, евиденција и статистика, информирањето, обезбедување на стручна литература во библиотека, дактилографски и други работи.

Член 15

Во Јавното обвинителство на Република Македонија се образува Материјално финансиски сектор во кој се создаваат услови за остварување на функциите на Одделението за буџет и финансирање и Одделението за сметководство преку утврдување критериуми и приоритети, планирањето на буџетот, подготвување консолидиран јавнообвинителски буџет, распределба на средствата по обвинителства врз основа на мерила и критериуми и обезбедување финансиско и материјално работење на јавното обвинителство.

Член 16

Во Одделението за внатрешна ревизија се спроведува обезбедување на законските прописи и се обезбедува независно и објективно оценување на работењето на јавното обвинителство со цел подобрување на работењето и ефикасноста.

Член 17

Во Одделението за управување со човечки ресурси се обезбедува спроведувањето на надлежностите од областа на развојот на информативниот систем за човечки ресурси на јавното обвинителство, односите меѓу вработените, нивна обука и развој, мотивација, организационски развој и вработување.

Член 18

Одделението за правно-административни работи обезбедува услови за остварување на јавнообвинителската функција преку организација на работењето, уредувањето на статусните и други прашања на државните службеници и другите вработени, обезбедување услови за работа, евиденција и статистика, информирањето, обезбедување на стручна литература во библиотека, дактилографски и други работи.

Член 19

Со работата на кривичното одделение, граѓанско-управното одделение и одделението за меѓународна соработка во Јавното обвинителство на Република Македонија раководи јавен обвинител на јавното обвинителство или јавен обвинител во јавното обвинителство определен според Годишниот распоред за работа на Јавното обвинителство.

Јавниот обвинител во јавното обвинителство што раководи со соодветното одделение ја организира работата, ги распоредува работите и задачите, одговара за навремено и квалитетно вршење на работите и врши други работи и задачи што ќе му ги довери јавниот обвинител на јавното обвинителство.

Член 20

Јавниот обвинител на Република Македонија може да образува постојани и повремени комисии за изготвување на внатрешни акти, информации, анализи, како и за извршување на други работи и задачи од значење за работата и функционирањето на Јавното обвинителство на Република Македонија.

Стручен Колегиум**Член 21**

Стручниот Колегиум (во понатамошниот текст колегиумот), како постојано стручно и советодавно тело во остварување на функцијата на јавниот обвинител, се формира во јавните обвинителства со повеќе од три јавни обвинители во јавното обвинителство.

Колегиумот го сочинуваат јавниот обвинител на јавното обвинителство и јавните обвинители во јавното обвинителство.

Колегиумот работи на седница.

Член 22

Колегиумот за да може полноважно да расправа и да дава мислења по одредени прашања потребно е да бидат присутни повеќе од половината од вкупниот број на јавни обвинители.

Член 23

Колегиумот расправа и дава предлози, мислења, забелешки и сугестии на јавниот обвинител за:

- програмата за работа, Годишниот план за работа и Распоредот на работата на јавните обвинители;
- по конкретни правни прашања што се наметнале во текот на работењето, мислења по нацрт или предлог на закон или друг пропис;
- план и метод за прегледот на работата на јавните обвинителства;
- за учество на советувања од посебно значење за остварување на јавно обвинителската функција;
- начелни ставови по прашања за единствена примена на законите и другите прописи;
- политиката на гонење и казнување;
- заштитата на уставноста и законитоста;
- прашањата од проучувањето на општествените појави од интерес за остварување на функцијата на јавниот обвинител;
- предмети по кои Јавното обвинителство поведува постапка пред Уставниот суд на Република Македонија;
- организациони и други прашања во остварување на јавно обвинителската функција;
- остварување на меѓународната соработка со слични институции во други земји;
- врши и други работи утврдени со закон.

Член 24

Јавното обвинителство на Република Македонија по потреба одржува Стручен колегиум во проширен состав со вишите јавни обвинители и Основниот јавен обвинител на Основното јавно обвинителство за гонење на организиран криминал и корупција Скопје.

На колегиумите во проширен состав се разгледуваат стручни, како и прашања од значење за единствена примена на законите и единствена политика на кривичното гонење и други прашања од работата на јавните обвинителства.

Член 25

Колегиумот го свикнува и со него раководи јавниот обвинител на јавното обвинителство.

Иницијативата за свикнување на колегиумот може да ја даде и јавен обвинител во јавното обвинителство.

Во отсуство на јавниот обвинител на јавното обвинителство со Колегиумот раководи јавниот обвинител во јавното обвинителство што тој ќе го одреди.

За работата на колегиумот се води записник во кој се внесува расправата и ставот по изнесеното прашање.

Записникот го води лице кое ќе го одреди јавниот обвинител.

Член 26

На седницата на Колегиумот на повисокото јавно обвинителство може да присуствуваат и одделни јавни обвинители од пониските јавни обвинителства, доколку се расправа за прашања сврзани за остварување на нивната јавно обвинителска функција.

Кога колегиумот расправа за стручни прашања на седницата, може да присуствуваат раководните и стручните државни службеници.

Член 27

Јавните обвинители присутни на седницата на Колегиумот го изнесуваат своето мислење по прашањето по кое се расправа.

Предлозите, мислењата, забелешките и сугестиите на Колегиумот ќе се сметаат за усвоени ако се прифатени од мнозинството од присутните на седницата.

Мислењето ќе се применува ако го прифати јавниот обвинител, а ако не го прифати тогаш јавниот обвинител ќе даде упатство како да се постапува по конкретно прашање кое било предмет на расправа.

Реферирање на предмети**Член 28**

По барање на јавниот обвинител на јавното обвинителство, јавниот обвинител во јавното обвинителство – обработувач на предметот е должен да реферира одреден предмет или кривично правен настан.

Реферирањето на предмет или кривично правен настан, пред јавниот обвинител на јавното обвинителство, може да се изврши и по сопствена иницијатива на јавниот обвинител во јавното обвинителство – обработувач на предметот.

Член 29

Пониските јавни обвинителства, по своја иницијатива или на барање на повисокиот јавен обвинител, должни се да реферираат одреден предмет или кривично правен настан, заради донесување на правилна јавно обвинителска одлука.

Предметот или кривично правниот настан го реферира јавниот обвинител во јавното обвинителство – обработувач на предмет пред повисокиот јавен обвинител во присуство на јавниот обвинител на соодветното пониско обвинителство.

При реферирањето задолжително се води записник од страна на лице одредено од јавниот обвинител.

Заземениот став и мислење, по реферирањето, е задолжителен за пониското јавно обвинителство.

Постапување пред надлежните судови**Член 30**

Јавните обвинители на закажаните главни претреси, јавни седници, истражните дејствија и другите дејствија што се преземаат по барање на јавниот обвинител, должни се редовно и навремено да обезбедат свое учество пред надлежните судови.

Јавниот обвинител, за постапувањето пред судот за одредени случаи составува службена белешка.

Член 31

Јавните обвинители се должни на главниот претрес и на седници на судот да носат посебна облека - тога со која се издвојуваат од другите учесници.

Член 32

Јавните обвинители ја носат тогата преку својата облека.

Јавните обвинители се должни со нужно внимание да ја чуваат тогата и да се грижат за нејзиниот изглед и одржување.

Тогата се чува во просториите на Јавното обвинителство.

Член 33

Изгледот и условите под кои се носи тогата се уредува со Правилник донесен од Министерот за правда.

Постапување со писмена упатени до Јавното обвинителство**Член 34**

За работи и задачи од својата надлежност и за преземање дејствија за кои е овластено, Јавното обвинителство прима пријави, претставки и други поднесоци и изјави од граѓани, државни органи и други правни лица.

Примањето на писмената од ст. 1 на овој член се врши во приемната канцеларија од овластен државен службеник или друг вработен или пак по електронски пат.

Член 35

Писмената се примаат во текот на работното време.

Овластениот државен службеник или друг вработен за прием на писмена, кој од оправдани причини ќе ја прекине работата, ќе обезбеди соодветна замена.

Вон работното време, како и во деновите кога Јавното обвинителство не работи, се примаат само телеграми, факсови, електронска пошта и други писмена од итна природа.

Член 36

Овластениот државен службеник или друг вработен задолжен за прием на писмената непосредно од странките не може да го одбие приемот на писмената, упатени до Јавното обвинителство.

Ако списокот содржи формални недостатоци (на пример ги нема прилозите наведени во текстот, не е означена адресата на странката), државниот службеник или друг вработен ќе укаже на тоа и ќе побара недостатоците да се отстранат.

Ако странката и покрај укажувањето бара писмено-то да биде примено, државниот службеник или друг вработен ќе го прими и укажувањето ќе го забележи на писменото.

Член 37

Државниот службеник или друг вработен определен за прием, го потврдува приемот на поднесокот со втиснување на приемен штембил на копието од писменото.

Член 38

Приемот на писмената од државните органи и другите правни лица, се потврдува со ставање на датум и читлив потпис и печат во доставната книга, на доставницата, на повратницата или на копието од писменото, ако тоа е приложено.

Член 39

Приемот на писмената, упатени до Јавното обвинителство преку пошта и преземањето на поштата од поштенските прегради и електронската пошта, го врши овластениот државен службеник или друг вработен.

Ако пратката со означена вредност или препорачаната пратка е оштетена, овластениот државен службеник или друг вработен ќе го одбие приемот и ќе бара од поштата нејзината состојба и содржина да се утврди комисијски, а потоа пратката заедно со записникот ќе ја прими.

Член 40

Обичната пошта примена во затворен плик ја отвара овластен државен службеник или друг вработен за прием.

Поштата означена како доверлива, строго доверлива, државна тајна и таа што е упатена лично до јавниот обвинител, ја отвара јавниот обвинител на јавното обвинителство или од него овластен јавен обвинител во јавното обвинителство.

Член 41

При отварањето на поштата се постапува внимателно, да не се оштетат списите и се проверува дали броевите запишани на пликот одговараат на броевите запишани на писменото.

Кон примените списи се приложува и пликот во случаите кога датумот на предавањето на поштата е од значење за сметање на роковите или кога од списокот не може да се утврди местото на испраќањето и името на испраќачот, а тоа е запишано на пликот.

Кога со писменото е примена и доставница, на неа се потврдува приемот со потпис, датум и службен печат, а веднаш потоа се враќа на испраќачот.

Член 42

Примените писмена, како непосредно и преку пошта, овластениот државен службеник или друг вработен за прием, по отварањето на истите, ги предава на јавниот обвинител на јавното обвинителство или од него овластен јавен обвинител во јавното обвинителство.

По враќањето на писмената од јавниот обвинител, овластениот државен службеник или друг вработен ги распоредува по одделенија, раководејќи се од ознаката што јавниот обвинител ја ставил на писменото.

**Оформување предмети
и постапување со оформените предмети****Член 43**

За работи и задачи од својата надлежност и за превземање на дејствија за кои е овластено Јавното обвинителство, врз основа на примените пријави, претставки и други поднесоци и изјави од граѓани, државни органи и други правни лица, се оформува предмет.

Предмет се оформува и по иницијатива на јавниот обвинител, врз основа на допрен глас или дознавање за сторено кривично дело кое се гони по службена должност.

Член 44

Овластениот државен службеник или друг вработен ги распоредува примените поднесоци на државните службеници или други вработени определени за вршење на соодветни работи и задачи во писарницата.

Примените и распоредени поднесоци, со кои се образува нов предмет, се заведуваат во соодветни уписници под датум на приемот и се регистрираат во определени именици.

Ако поради бројноста на приемените поднесоци или од други оправдани причини не може да бидат заведени истиот ден кога се примени, ќе се заведат најдоцна наредниот ден пред заведување на новата пошта, а под датумот кога се примени.

Член 45

Добиените податоци од поднесените писмена, како и предметите кои се во постапка или се завршени, овластениот државен службеник или друг вработен е должен да ги внесе и во базата на податоци во информативниот систем, согласно одредбите од овој Правилник.

Член 46

Поднесоците заведени во уписниците добиваат соодветна обвивка на која на горниот лев агол од насловната страница се внесува називот на Јавното обвинителство, одделението и бројот на предметот, на средната податоците за предметот, а на долниот дел во левиот агол, одлуката со назначување кога е започната постапката и завршена.

Член 47

Ако во текот на постапката се измени бројот на предметот, видот на уписникот или Јавното обвинителство, се прави нова обвивка на предметот.

Член 48

Списите се средуваат хронолошки, со тоа што секогаш одлуката на јавниот обвинител треба да биде на почетокот од списите во предметот.

Државните службеници или другите вработени кои постапуваат по предметот се должни со предметите да ракуваат внимателно и се грижат списите секогаш да бидат уредно средени.

Член 49

Предавањето на предметите и списите од писарницата на јавниот обвинител се врши преку внатрешна доставна книга.

Член 50

Предметите се решаваат според редот на приемот, освен во итни или други оправдани случаи.

Во постапката по предметите по кои некое лице е притворено или се наоѓа на издржување на казна, таквите предмети имаат првенство на решавање.

Исто така, првенствено се земаат во работа предметите по кои постапката подолго трае и предметите кои врз основа на посебни прописи имаат таков третман или за кои од оправдани причини Јавниот обвинител на јавното обвинителство ќе определи да се земат во работа преку ред.

Член 51

По донесена одлука по предметот, јавниот обвинител, што постапува по предметот, предметот го враќа во писарницата, каде во книгата со која му е доставен предметот се заведува датумот на враќањето.

Член 52

По враќањето на предметот во писарницата овластениот државен службеник или друг вработен одлуката ја заведува во соодветниот уписник, а потоа истата со потребните списи се доставува на надлежниот суд или друг орган.

Доставувањето на одлуките се врши со доставна книга или преку пошта.

По донесувањето на одлуката и по доставувањето на истата на надлежниот суд или друг орган, предметот се средува во соодветна фасцикла, во зависност од видот на одлуката.

Член 53

По кривичните пријави по кои е барано потребни известувања или е барано спроведување на истрага, обработувачот на предметот најмалку двапати месечно во предметот врши увид и ако не е постапено по барањето интервенира кај надлежниот орган да постапи во најкраток можен рок.

Член 54

Предметите по кои е закажан главен претрес или седница на совет пред надлежниот суд, на јавните обвинители, кои се распоредени за застапување им се дава еден ден односно три дена за посложените предмети, пред одржувањето на главен претрес.

По завршувањето на главниот претрес или седницата на совет, јавниот обвинител предметот го враќа во писарницата.

Член 55

Државните службеници или другите вработени во писарницата се грижат работата со предметите да се врши правилно, уредно и навремено, посебно водат сметка за предметите по кои течат рокови.

Одговорниот на писарницата, редовно, а најмалку секој 15 дена, го известува јавниот обвинител за предметите по кои не е постапено и не се донесени или изработени одлуки.

Член 56

Во писарницата на Јавното обвинителство се даваат известувања врз основа на податоците од уписникот и списите. Известувањата се ограничени само на нужните податоци за тоа во кој стадиум на постапката се наоѓа предметот.

Други известувања за состојбата на списите можат да дадат јавниот обвинител на јавното обвинителство или од него овластениот јавен обвинител во јавното обвинителство.

Ивестувањата од став 1 може да се дадат и по писмено барање на заинтересирано правно лице.

Податоците од став 1, 2 и 3 од овој член се даваат само на оштетени лица со кривичното дело или нивните полномошници за кои е образуван предметот.

Член 57

Разгледување и препишување на списи се врши во писарницата на Јавното обвинителство, под контрола на овластен државен службеник или друг вработен, по претходно одобрување на јавниот обвинител на јавното обвинителство или јавниот обвинител во јавното обвинителство кој постапува по предметот.

Член 58

Предметите, службените материјали, печатите, штембилите и останатиот канцелариски прибор се чуваат заклучени.

Работните простории по завршување на работното време се чуваат заклучени.

Доколку во работното време, во работната просторија нема вработен, истата се заклучува.

Обновување на предмети**Член 59**

Ако некој предмет или дел од истиот се изгуби, уништи или се оштети во значителна мера станува неупотреблив, се поведува постапка за обновување на списите.

Кога се во прашање предмети по кои постапката е во тек, обновување се врши по службена должност, со решение на јавниот обвинител или по барање на странката.

Ако се работи за предмети, по кои постапката е завршена, обновувањето се врши ако постои определен интерес.

Постапката за обновување на предмет ја спроведува јавниот обвинител кој постапува по тој предмет.

Се обновуваат само списите кои се од битно значење за постапката.

Обновувањето се врши врз основа на преписи од изгубените, уништените или оштетените списи со кои располагаат оштетениот, подносителот на кривична пријава и судот, податоци од уписниците и помошните книги.

Кога за одделни дејствија нема податоци, тие дејствија ќе се повторат доколку не е донесена правосилна одлука.

Постапката за обновување на предметот не се поведува ако е изминат рокот за кој, според постојните прописи е предвидено чување на такви предмети.

Член 60

Предлогот за обновување на предметот или за дел од списите на одделен предмет се заведува во уписникот „РО“.

По завршената постапка за обновување, основниот и обновениот предмет или спис ја носи ознаката на предметот или списокот по кој е вршено обновување.

Архивирање предмети

Член 61

Архивирањето на предмети се врши врз основа на писмена наредба на јавниот обвинител или заменикот јавен обвинител.

Предметите кои се чуваат во архива се заштитуваат од влага и пожар и се обезбедуваат од оштетување, уништување и кражба.

Член 62

Предметите пред да се архивираат, се проверува дали списите во нив се хронолошки наредени и дали предметот е конечно завршен.

Член 63

Предметите од историско, научно и политичко значење како и други предмети за кои ќе се оцени дека е потребно да се чуваат на посебно место, истите ќе се стават во посебна фасцикла, а на нивното место во архивата се става забелешка со назначување на местото определено за нивно чување.

Во архивата се чуваат и уписници, регистри и други помошни книги од претходните години, ако не се употребуваат во тековната работа.

Член 64

Завршените предмети се средуваат според видот на предметите и според редните броеви од ознаката на списокот од одделените уписници и во посебни фасцикли.

На обвивката на фасциклата, на предната страна, се става скратената ознака, годината на предметите и нивниот реден број.

Предметите ставени во архива ќе се издаваат на друг орган, само по писмено одобрение од јавниот обвинител на јавното обвинителство или овластен јавен обвинител во јавното обвинителство.

Во овој случај на местото каде што се наоѓа предметот се става писменото барање заедно со одобрението на јавниот обвинител на јавното обвинителство или овластениот јавен обвинител во јавното обвинителство.

Овластениот државен службеник или друг вработен на крајот на секој месец проверува, дали предметите се вратени во одредениот рок и презема потребни мерки за нивно враќање.

Со архивираниите предмети се ракува согласно прописите за архивско работење.

Водење уписници и помошни книги

Член 65

Уписници и помошни книги води писарницата во јавните обвинителства.

Уписниците се водат одделно според видот на предметите.

Уписниците се водат така што во секое време да може од нив да се утврди каде и во кој стадиум на постапка се наоѓа определен предмет.

Уписниците и помошните книги по завршувањето на работното време се чуваат заклучени.

Во јавните обвинителства во кои е воведена информатичка технологија, уписниците се водат по електронски пат.

Член 66

Уписниците се состојат од потребен број листови на пропишани обрасци сврзани во книга со тврди корици. На кориците се става ознаката и годината на која уписникот се однесува.

Обвинителствата со помал обем на работа можат еден уписник да го користат повеќе години, на начин што, по завршувањето на тековната година, се остава првата наредна страница од уписникот и на следната се продолжува со новата уписна година.

На ист начин се образуваат и другите помошни книги.

Член 67

Заведувањето на писмената во уписниците и помошните книги се врши хронолошки.

Секој предмет во уписникот до завршувањето на постапката се води под ист број, освен во случаите на означување на свршените и здружените предмети.

Член 68

Одделни уписи не можат да се бришат ниту на друг начин да се поништуваат (лепат, гречат и слично). Ако некој предмет е погрешно заведен ќе се прецрта со црвен молив со коса линија од левиот долен спрема десниот горен агол, а во рубриката за забелешки се става ознака „погрешно заведено“.

Предметот што се заведува по погрешно заведениот предмет не го добива редниот број на погрешно заведениот предмет, туку следниот реден број. Поништените редни броеви при заклучувањето на уписникот на крајот на годината, се одбиваат од последниот реден број.

Другите погрешни заведувања во уписниците и помошните книги се исправаат со внесување на точниот текст, а преку погрешниот се повлекува тенка хоризонтална црвена линија, така што прецртаниот текст да остане читлив.

Член 69

Уписниците се заклучуваат на крајот на годината.

Заклучувањето се врши така што по последниот запишан реден број се става констатација која ги содржи следните податоци: ден, месец и година на заклучувањето, редниот број на последното запишување, бројот на поништените запишувања, бројот на решените предмети и бројот на предметите кои на крајот на годината останале нерешени.

Оваа констатација ја потпишуваат овластениот државен службеник или друг вработен и јавниот обвинител.

Помошните книги по правило не се заклучуваат.

Член 70

Предметите кои на крајот на годината останале нерешени, се пренесуваат во наредната година заради евиденција, така што на првата страница на уписникот се заведуваат броевите на тие предмети. Сите запишувања кои се однесуваат на тие предмети се вршат во поранешниот уписник. Ако предметот е решен во текот на годината, во поранешниот уписник кај односниот реден број ќе се стави знак за решен предмет, додека на другата страна од новиот уписник со црвен молив ќе се прецрта соодветниот реден број.

Член 71

Овластениот државен службеник или друг вработен во писарницата по потреба, а задолжително на крајот на секој месец, врши преглед во уписниците и помошните книги. Притоа го споредува уписот со списите и проверува дали запишувањата се точни и целосни. За извршениот преглед и утврдената состојба составува записник и писмено го известува обвинителот на соодветното обвинителство.

Доколку при прегледот се утврдат промени во уписниците обвинителот дава одредени објаснувања и упатства.

Видови уписници

Член 72

Основните јавни обвинителства ги водат следните уписници:

- Уписник КО во кој се заведуваат пријавите против познати извршители на кривични дела и се евидентира текот на кривичната постапка,

- Уписник КО ИМ во кој се заведуваат предметите по кои обвинителството презема посебни истражни мерки,

- Уписник КОН во кој се заведуваат пријавите против непознати извршители на кривични дела,

- Уписник КОМ во кој се заведуваат пријавите против малолетни извршители на кривични дела,

- Уписник РО во кој се заведуваат разни други кривични предмети, а се евидентираат и активностите на основните јавни обвинителства во постапување во граѓанската материја – и поднесување барања за поведување прекршочна постапка,

- Уписник КОВ во кој се заведуваат предмети по предлози и барања на осудените лица за користење на вонредни правни средства: повторување на кривичната постапка и вонредно ублажување на казната како и иницијатива на јавните обвинителства за поднесување на барање за заштита на законитоста,

- Уписник АМ во кој се заведува меѓународната соработка на обвинителството,

- Уписник КО МП во кој се заведуваат предмети на меѓународна правна помош,

- Уписник ДОВ во кој се заведуваат доверливи предмети,

- Уписник А во кој се заведуваат поднесените претставки и останата комуникација со другите органи.

Член 73

Вишите јавни обвинителства ги водат следните уписници:

- Уписник КОЖ во кој се заведуваат предмети во второстепена постапка,

- Уписник КОВ во кој се заведуваат предмети по предлози и барања на осудените лица за користење на вонредни правни средства: повторување на постапката и вонредно ублажување на казната, како и иницијатива на јавните обвинителства за поднесување барање за заштита на законитоста,

- Уписник РО во кој се заведуваат разни други кривични предмети,

- Уписник А во кој се заведуваат поднесените претставки и останата комуникација со други органи,

- Уписник АМ во кој се заведува меѓународната соработка на обвинителството,

- Уписник КО МП во кој се заведуваат предмети на меѓународна правна помош,

- Уписник ДОВ во кој се заведуваат доверливи предмети.

Член 74

Во Јавното обвинителство на Република Македонија се водат следните уписници:

- Уписник КОЗ во кој се заведуваат кривични предмети по молби и предлози за поднесување барање за заштита на законитоста,

- Уписник КОЗ-П во кој се заведуваат прекршочни предмети по молби и предлози за поднесување барање за заштита на законитост,

- Уписник ОВП за заведување на предмети по поднесени барања за вонредно преиспитување на правосилна судска пресуда,

- Уписник КОВ М за заведување на предмети по барања од осудените лица за вонредно ублажување на казната,

- Уписник КОЖ за заведување на предмети во второстепената постапка,

- Уписник ГО во кој се заведуваат граѓански предмети по молби и по предлози за поднесување барање за заштита на законитоста,

- Уписник ГОР во кој се заведуваат поднесените ревизии,

- Уписник УО во кој се заведуваат предмети по управните спорови,

- Уписник РО во кој се заведуваат други кривични предмети,

- Уписник А во кој се заведуваат поднесените претставки и останата комуникација со други органи,

- Уписник АМ во кој се заведува меѓународна соработка на обвинителство,

- Уписник КО МП во кој се заведуваат предмети на меѓународна правна помош,

- Уписник ДОВ во кој се заведуваат доверливи предмети.

Статистика и извештаи

Член 75

Јавните обвинителства водат статистички прегледи.

За точноста на статистичките прегледи се грижи јавниот обвинител и овластениот државен службеник или друг вработен во писарницата.

Овластениот државен службеник или друг вработен во писарницата презема мерки за уредно вршење на работите од статистиката, за навремено доставување на извештаите до надлежните органи и за чување на примерок од статистичките податоци што ќе се користат за работата на Јавното обвинителство, од страна на други органи како и за вршење на научно истражувачки работи по прашање од областа на правосудството.

Член 76

Еднаш месечно се составуваат прегледи за работата од кои се гледа бројот и видот на решените и нерешените предмети, бројот на примените предмети и бројот на предмети кои на крајот на извештајниот период остнале незавршени.

Член 77

Врз основа на податоците од уписниците и предметите, се пополнуваат статистичките извештаи и листови.

Статистичките прегледи основните јавни обвинителства се должни да ги достават до вишото јавно обвинителство најдоцна до 20 јануари, а вишите јавни обвинителства своите статистички прегледи задолжително ги доставуваат до Јавното обвинителство на Република Македонија до 31 јануари.

Во сите статистички прегледи за кривични дела лицата кои во текот на извештајниот период повеќе пати се пријавувани или повеќе пати биле во истрага или обвинувани се искажуваат во соодветните рубрики само еднаш и тоа според најтешкото кривично дело, а во рубриките број на кривични дела по обвиненија се искажуваат сите дела за кои се додадените лица обвинувани во извештајниот период.

Во сите статистички прегледи се искажуваат превземените дејствија односно одлуките донесени во извештајниот период без разлика дали се работи за новопримен предмет или предмет од поранешен извештаен период.

Во сите статистички прегледи јавните обвинителства за свои потреби можат да внесуваат и други податоци, меѓутоа за да не се наруши постојниот редослед на рубриките таквото внесување на податоци треба да се врши во рубриката „забелешки“ на соодветниот преглед или само на посебен преглед.

Врз основа на статистичките извештаи се согледуваат состојбите и се составуваат повремени и годишни извештаи за работата на Јавното обвинителство.

Член 78

За предметите од областа на гонењето на сторителите на кривични дела, јавните обвинителства ги составуваат следните статистички прегледи:

- КСО-1 годишен преглед на работата на основните јавни обвинителства, кој го составуваат основните јавни обвинителства, а вишите јавни обвинителства и Јавното обвинителство на Република Македонија составуваат збиен статистички преглед;

- КСО-2 годишен преглед на работата на кривични пријави против непознати извршители на кривични дела, кој го составуваат основните јавни обвинителства, а вишите јавни обвинителства и Јавното обвинителство на РМ составуваат збиен преглед;

- КСО 3 годишен преглед на работата по кривични пријави и предмети за структурата на кривичните дела, кој го составуваат основните јавни обвинителства, а вишите јавни обвинителства и Јавното обвинителство на РМ составуваат збиен преглед;

- КСО-4 годишен преглед на работата на вишите јавни обвинителства во постапката по правни лекови кои го составуваат вишите јавни обвинителства, а Јавното обвинителство на РМ составува збиен преглед;

- КСО-4а годишен преглед на работата на Јавното обвинителство на РМ по вонредно правни лекови кој го составува Јавното обвинителство на РМ;

- КСОМ годишен преглед на работата на основните јавни обвинителства за предметите на малолетни извршители на кривични дела кој го составуваат основните јавни обвинителства, а вишите јавни обвинителства и Јавното обвинителство на РМ составуваат збиен преглед.

Член 79

Во граѓанскиот сектор статистичките податоци се искажуваат во прегледот ГСО. Искажувањето на податоците во овој статистички преглед се земаат од уписникот ГО.

Во управниот сектор статистичките податоци се искажуваат во прегледот УСО. Податоците во овој статистички преглед се земаат од уписникот УО.

Член 80

Во Јавното обвинителство на Република Македонија се организира Центар за информатика со база на податоци за информациониот систем на јавните обвинителства.

Чување на државна и службена тајна**Член 81**

Јавните обвинители, државните службеници и другите вработени кои учествуваат во постапката и надвор од неа должни се да ја чуваат државната и службената тајна без оглед како ја дознале.

Под државна и службена тајна се подразбира се она што како државна и службена тајна е определено со закон или со друг пропис, а особено:

- се она што како државна, службена односно деловна тајна е определено со општ акт на правното лице, друг орган, организација или институција,
- податоци и исправи посебно означени како државна, службена односно деловна тајна од страна на државни органи, други органи, организации и институции,
- податоци и исправи кои јавниот обвинител на јавното обвинителство или од него овластен јавен обвинител во јавното обвинителство ќе ги означат како државна или службена тајна,
- податоци од работата на Стручниот колегиум и Советот на јавните обвинители.

Член 82

Државните службеници и другите вработени во обвинителството, во вршењето на својата должност со податоците, предметите и материјалите постапуваат така што, да се обезбедува чување на државната и службената тајна и тоа во однос на заведувањето, разведувањето и сместувањето на списите.

Член 83

Обврската за чување на државната и службената тајна останува и по престанокот на вршењето на функцијата, односно по престанокот на работниот однос во обвинителството.

Јавниот обвинител на односното јавно обвинителство може јавниот обвинител во јавното обвинителство или другите лица да ги ослободи од обврската за чување државна или службена тајна, ако во поединечни случаи за тоа постојат оправдани причини.

За ослободување од обврската за чување државна и службена тајна за јавниот обвинител одлучува непосредно повисокиот јавен обвинител.

Дежурства во Јавните обвинителства**Член 84**

Во основните јавни обвинителства се обезбедува постојано дежурство за постапување во неработното време и во неработни денови.

По потреба дежурство се обезбедува во вишите јавни обвинителства и во Јавното обвинителство на Република Македонија.

Дежурството се обезбедува со учество на јавен обвинител, според распоредот што го донесува јавниот обвинител.

Јавните обвинители се должни да се придржуваат на утврдениот распоред и да учествуваат на увид или други дејствија по настани за кривични дела од надлежност на Јавното обвинителство.

Член 85

За време на штрајк во Јавното обвинителство се извршуваат сите итни работи во врска со присуство на закажаните претреси, односно јавни седници, како и изготвување на одлуки по итни предмети и други предмети со преклузивни рокови и нивно доставување до надлежниот суд, како и други итни работи.

Преодни и завршни одредби**Член 86**

Доколку со овој Правилник не се регулирани одредени прашања ќе се применуваат одредбите од Законот за Јавното обвинителство.

Член 87

Со влегувањето во сила на овој Правилник престанува да важи Правилникот за внатрешно работење на Јавните обвинителства А бр.364/04 од 6.08.2004 година.

Член 88

Овој правилник влегува во сила наредниот ден од денот на неговото објавување во „Службен весник на Република Македонија“.

А.бр. 50/2010
29 јануари 2010 година
Скопје

Јавен обвинител
на Република Македонија,
Љупчо Шврговски, с.р.

www.slvesnik.com.mk
contact@slvesnik.com.mk

Издавач: ЈП СЛУЖБЕН ВЕСНИК НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА, ц.о.-Скопје
бул. "Партизански одреди" бр. 29. Поштенски факс 51.
Директор и одговорен уредник - Тони Трајанов.
Телефон: +389-2-55 12 400.
Телефакс: +389-2-55 12 401.

Претплатата за 2010 година изнесува 9.200,00 денари.
„Службен весник на Република Македонија“ излегува по потреба.
Рок за рекламации 15 дена.
Жиро-сметка: 300000000188798.
Депонент на Комерцијална банка, АД - Скопје.
Печат: ГРАФИЧКИ ЦЕНТАР ДООЕЛ, Скопје.

ISSN 0354-1622

